

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

با شرکت در تظاهرات روز ۲۲ بهمن و نه به جمهوری اسلامی، به گسترش و پیش روی جنبش دمکراتیک مردم یاری رسانیم!

۲۲ بهمن ۱۳۵۷، روز پیروزی جنبش انقلابی مردم بر دیکتاتوری شاه و برجیدن بساط ستمشاهی در ایران بود. اما این روز نیز، به عنوان سالگرد انقلاب بزرگ بهمن، به وسیله رژیم خمینی که جانشین رژیم شاه شد، همانند دیگر نمادها و دستاوردهای این انقلاب، مصادره یا قلب گردید. از آن پس، ۲۲ بهمن هم، مثل ۱۳ آبان یا ۱۶ آذر، اساساً تبدیل به نمایشهای حکومتی و یا راهپیمائیهای فرمایشی جمهوری اسلامی شد.

با آغاز و استمرار جنبش آزادیخواهانه و حقطلبانه مردم از خرداد گذشته، و در شرائط تشدید باز هم بیشتر ممنوعیتها و سرکوبگریها از جانب حکومت در برابر حرکت اعتراضی مسالمتآمیز تودهها، استفاده از برخی مراسم رسمی و حکومتی، برای گردهمائی و طرح شعارها و خواستهها توسط مردم نیز معمول گردید. چنان که تجمعات و تظاهرات مردمی روزهای «۱۳ آبان»، «۱۶ آذر»، و یا روز «عاشورا» در شهرهای مختلف، نه فقط موجب برهم خوردن مراسم و نمایشهای حکومتی و دولتی شد بلکه، به نوبه خود، حضور گسترده مردم معترض و استمرار حرکت اعتراضی آنها را نیز به اثبات رسانده و امکانی برای طرح شعارها و خواستههای عدالتطلبانه و آزادیخواهانه آنها و نشان دادن مخالفت آشکارشان با استبداد مذهبی حاکم را فراهم آورد.

حضور وسیع مردم در تظاهرات روز ۲۲ بهمن، علیه استبداد و برای آزادی، دمکراسی و عدالت، که همانا خواستههای اساسی انقلاب بهمن نیز بوده است، میتواند گرامیداشت این روز نمادین را نیز به صاحبان اصلی آن یعنی مردم بازگردانده و گسترش و پیشروی جنبش عمومی جاری سر آغازی برای برجیدن بساط این رژیم باشد.

همچنین حکومت از ۲۲ خرداد به اینسو و به ویژه بعد از تظاهرات روز عاشورا، با تشدید خشونت و دستگیری بیش از هزار تن از فعالین جنبش، اعدام دو نفر از زندانیان سیاسی و اعلام صدور حکم اعدام برای ۹ تن دیگر، تمامی تلاش خود را برای ایجاد رعب و وحشت و خانه نشین کردن مردم را به کار میبرد. سکوت و خانه نشینی مردم، بیش از گذشته جنایتکاران حکومتی را به کار بست خشونت ترغیب خواهد کرد. با حضور در خیابانها و برگزاری تظاهرات، باید نشان داد که مردم

مرعوب خشونت‌های حکومت نشده‌اند.

ما از هرگونه اقدام و حرکتی که به تقویت حضور حق‌طلبانه و آزادیخواهانه مردم کمک کند و فرصت و امکان طرح مطالبات دمکراتیک آنها را فراهم کند، کاملاً پشتیبانی کرده و با تمامی توان خود در راه نیرومند کردن جنبش مردم تلاش و مبارزه می‌کنیم.

گسترده تر باد مبارزه حق طلبانه و آزادیخواهانه مردم ایران
کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۱۵ بهمن ۱۳۸۸

سالگرد قیام ۲۲ بهمن و طرح چند نکته

نویسنده: عمر ایلخانیزاده
برگردان از متن کردی

۲۲ بهمن ۱۳۵۷ شمسی روزیست که تا ابد در تاریخ مبارزات مردم ایران میدرخشد. قیام جسورانه ۲۲ بهمن، تخت و تاج رژیم سلطنتی را در هم کوبید و به نظام ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی در ایران خاتمه داد. در این روز، توان، اراده و خواست واقعی مردم يك جاعم شد و به میدان آمد. قیام هزاران صحنه حماسی فراموش ناشدنی را خلق کرد و یکی از قدرتهای خاورمیانه و سپاهی عظیم و تا بن دندان مسلح و توانمند را به زانو در آورد. قیام بزرگ ۲۲ بهمن نه فقط حکومت پهلوی را درهم پیچید، بلکه رهبران اسلامی جنبش را نیز مشوش نمود.

قیام با تمام اسلوب، خواست و طرح اپوزیسیون اسلامی آن زمان متفاوت بود. به همین علت بود که خمینی و تمامی کلان آیت الله ها به تکاپو افتادند و فرمان استرداد سلاح و مهمات در دسترس مردم را با فتوای رنگارنگ مذهبی، صادر کردند. ارتش در هم شکسته را در آغوش کشیده و سریعاً کمیته و نیروهای خلع سلاح مردم را تأسیس نموده، قواره ارتش را حفظ کرده و مردم را از خیابان و پادگانها راهی

منازل کردند. ارتش در هم شکسته بود اما رهبران اسلامي به هر شکلي آن را سد راه اراده و خواست مردم بپاخواسته نمودند. مردمی که سرمست از پیروزي بر ارتش پرتوان نظام پادشاهی بودند، خوش باورانه پنداشتند که کار تمام است، به سرعت آرام و رام شدند. جسارت و اراده قیام بدون رهبری 22 بهمن، خیلی زود و در فرداي قیام با تهدید، اربعاب و ضدیت رهبران اسلامي روبرو شد. قیام در میان سرمستی و خوشباوري قهرمانان خود محئی و زندانی شد و از آن زمان اهداف قیام عقیم ماند، آثار و نتایجش نیز بدون تردید و دودلي، آماج هجوم و یورش رهبران اسلامي واقع شد. نظام پادشاهی در هم شکست، استبداداسلامي و ارتجاع میخ خود را کوفته و بنیان حاکمیتشان را برمبنای توهم قیام کنندگان استوار ساخته و مستحکم نمودند. امروز 31 سال از آن روز میگذرد و اکنون مردم ایران علیه اختاپوسي که از فرداي قیام برگرده شان سوار شد، به پا خواسته اند. دوباره مردم روبروي استبداد ایستاده اند. دوره ای نوین، مبارزه ای نوین و راهکاری نوین در دنیا و جامعه تحول یافته ایران، آغاز شده است. اینک که همگان از تجارب و آموزه های قیام 57 میگویند، جا دارد که ما هم به چند نکته اشاره بکنیم که ویژگیهای امروز کردستان نیز در آن طرح گردد.

1- اگر مبارزه و قیام 31 سال پیش عمر نظام پادشاهی در آن خاتمه یافت، اینبار باید بگوییم، دگرگونی با بودن حکومت جمهوری اسلامي و نظام ولایت فقیه، محال است. مشخصه، هویت و ویژگی جنبش این دوره، کنار زدن سیستم جمهوری اسلامي در ایران است. میدانیم این نگرش از همین حالا مخالفین جدی در میان اپوزیسیون دارد، همانگونه که حامیان و پشتیبانانش هم زیادند. رهبران اصلاح طلب اسلامي اپوزیسیون، خیلی صریح بانگ تداوم جمهوری اسلامي سر میدهند. اما بیش از هفت ماه از تظاهرات و مبارزات عمومي میگذرد و ارتقا و گسترش شعارها در راستای کنار نهادن این رژیم، بیانگر آرزوي مردم برای سرنگونی جمهوری اسلامي است. سران حکومت نیز به دلایل متعدد اقتصادي، سياسي و فکري، حاضر نیستند جدای ازگزینه حفظ وبقاي رژیم راهی دیگر را بر گزینند.

2- آرزوی مردم، دول منطقه و افکار عمومي جامعه جهانی در جهت رفتن این رژیم است و کفه ترازو به این سمت سنگینی میکند، تا جایکه به عنوان خطر بزرگ امنیتی منطقه از آن نام میبرند. تمامی نمودارها بر این حقیقت دلالت دارند که، جمهوری اسلامي نه میتواند از این ایزوله شدن بین المللي خود را برهاند و نه میخواهد سازشي با بیرون و یا درون داشته باشد، هر کدام ازاین گزینه ها را عامل مرگ خود تلقی میکند، و برعکس سیاست سرکوب و عدم سازش را امری بدیهی و

روتین دانسته و آن را تنها راه نجات خود میدانند.

3- در قیام گذشته ، کردستان تنها بخشی از ایران بود که با دید تردید و گمان به رژیم و نظام آتی نگریسته و بدون هیچ تردیدی در مقابل خمینی و رهبران اسلامی ایستاده و پرچمدار شعارهای دمکراتیک شد و صریحاً مطالبات ملی خود را نیز به میدان کشید. بخش چشمگیری از شهرها و روستاهای کردستان از سوی خود مردم اداره میشدند و مذهب در کردستان هیچگاه نتوانست به عنوان نیروی سیاسی مطرح شود و اگر اسلام سیاسی در گوشه و کنار نمودی می یافت، خیلی ضعیف و ناتوان و در حاشیه بسر میبرد و هر روز ضعیف و ضعیف تر میشد. از این رو نتوانستند مردم را خلع سلاح نموده و سلطه‌ی خود را تثبیت کنند. برعکس جنبش کردستان و مطالباتش بانگ زلال آزادیخواهان ایران شد و کردستان به مستحکمترین سنگر اهداف مورد یورش و در گلو مانده قیام بهمن 57 مبدل گشت. همین ویژگیها بود که کردستان را خار چشم سران جمهوری اسلامی ایران نمود و اینگونه درندانه مورد یورشش قرار دادند.

اگر در آن زمان در تمامی ایرا گفتمان تأسیس جمهوری اسلامی، هژمونی داشت، در جنبش امروز مردم ایران، اندیشه "سکولاریسم" حرف اول را میزند. این واقعیت آشکار ما را به این نتیجه میرساند که این بار جنبش کردستان شانس این را دارد که بتواند اثری کارا و ژرف بر جنبش سرتاسری داشته و حقانیت خود را برای تمامی ملل ایران به ثبوت رسانیده و دگرباره تنها نخواهد ماند. این نکته‌ای است که باید تاحد زیادی به مردم کردستان تضمین دهد.

4- نکاتی که فوقاً مورد اشاره قرار گرفتند، بیانگر آنند که موضع و برخورد به جنبش دمکراسی خواهی امروزی ایران، از سوی مردم کردستان نیازی عینی و مبرم است. به باور ما این اعلام موضع، باید دوماحور مهم و مشخص را دربرگیرد که عبارتند از: اول؛ مردم کردستان با روشنی و صراحت خواسته‌های ملی خود را فرموله نموده و اعلام نمایند. البته این مطالبات برای کسی نا آشنا و غریب نیستند، باید در طرح و مطالبه آنها پیگیر و جدی باشیم. طرح این خواستها را امر عمومی تلقی نموده و هیچکس و جریانی به میل خود قادر به عدول و یا پشت گوش انداختن آنها نباشد. دوم کردستان باید قورس و قایم بر کسب آزادیها و حقوق دمکراتیک و انسانی متعارف و شناخته شده در دنیای مدرن و دمکراسیهای امروز جهان پافشاری نماید. اساسی ترین این خواستها را به پلاتفرم و اهداف مشترک همه اپوزیسیون ایرانی تبدیل نموده و پیگیر بودن خود برای تحقق آنها را به همگان اعلام نماییم. برای تثبیت این دو محور وظیفه همه ماست که با اقدام عمومی و نمایشات اعتراضی مدنی، توجه همه مردم ایران را به سوی کردستان

جلب نمائیم. تنها در چنین حالتی است که جنبش کردستان با وزن و سنگینی خود به میدان خواهد آمد. ما نمیتوانیم و نباید تنها یکی از این دوماحور را برجسته کنیم، و یا بدون توجه به اعتراضات عمومی اجتماعی، چنین بپنداریم که فریادمان شنیده شده و بهای درخور و شایان به آن داده خواهد شد.

5- امروز کردستان میتواند هم نقش اساسی و مهم در اعتراضات دموکراسی خواهی در ایران ایفا نماید و هم برای کسب حقوق ملی خود گام اساسی بردارد. دو دلیل عمده برای این مهم می بینم. اول اینکه مردم کردستان 31 سال است که در برابر این حاکمیت دیکتاتور مقاومت میکند و اگرچه دارای فراز و فرود خاص خود بوده، اما تسلیم نشده است. این ایستادگی اتوریته ای معنوی به کردستان بخشیده به شکلی که در میان تمام آزادیخواهان ایران جایگاهی ویژه دارد. دوم اینکه مردم کردستان هیچ توهم و تردیدی نسبت به هیچکدام از جناحهای حاکمیت جمهوری اسلامی نداشته و ندارند و گاه زمانی است که حساب خود را با آنها روشن کرده اند. رمز اتحاد و یکپارچگی کردستان در مقابل رژیم اسلامی هم در همین روشن بینی عمومی است. در جنبش کردستان رویکرد "اصلاح طلبی اسلامی" فاقد وجاهت، پایگاه و موقعیت است و در این سرزمین هیچ جنبش مذهبی شانس تفوق بر جنبش رهایی ملی و دموکراسی را ندارد.

کردستان می تواند تکیه گاه و پرچم دار مطالبات ملی سایر ملل تحت ستم ایران باشد و جنبش امروز ایران را توانمندتر و پر محتوا تر نماید.

علیرغم وجود فاکتورهای مهم مذکور، باید بگوئیم که جایگاه و نقش کردستان و تثبیت موقعیت کرد تنها در گروه بستگی و همصدایی اش است. بویژه هماهنگی احزاب سیاسی و اقدام مشترك میتواند این گره کورها را بگشاید. معتقدیم هیچ طرفی نباید به تنهایی به میدان برود و یا پیش کشیدن اختلاف نظر و تفاوت سلیقه، نباید منافع و مصلحت عمومی را فراموش کنیم. لذا اولین گام تلاش برای انجام "دیالوگ" داخلی جنبش کردی بر سر دو محور مطروحه فوق است. ما، "کومه له زحمتکشان کردستان" کار بر اساس حفظ پرنسپهای بیان شده را پیشتر از ائتلاف و همپیمانی خارج از کردستان قرار میدهم و این را موضعی شایسته برای تمامی نیروهای سیاسی میدانیم که وزنه کردستان را سنگینتر خواهد نمود. از این رولازم است از سرباز کردن شکافها میان جریانات سیاسی پرهیزیم و با تکیه بر روی اشتراکات موجود، مبنا و اساس همکاریهای آینده را پی ریزی نمائیم.

جمهوری اسلامی هنوز بر سرپرونده هسته ای زمان می خرد

“شکوفه منتظری”

با وجود اینکه محمود احمدی نژاد بحث تبادل سوخت اورانیوم را پذیرفته است اما برخی کشورهای اروپایی نسبت به این مساله تردید داشته و معتقدند که هدف جمهوری اسلامی از این بحث خرید زمان است.

“برنارد کوشنر”، وزیر امور خارجه فرانسه روز چهارشنبه ۱۴ بهمن (۳ فوریه) در این مورد به خبرنگاران گفت که برداشت شخصی او از موضع گیری تازه آقای احمدی نژاد این است که “آنها در تلاش اند تا زمان بخرند”.

کوشنر همچنین افزود که او “گیج” شده است و حتی تا حدی در این مورد “بدبین” است.

“گیدو وسترولا”، وزیر امور خارجه آلمان هم در واکنشی مشابه گفته است: “در سال های اخیر در پرونده هسته ای ایران شاهد مانورهای زیادی از سوی این کشور بوده ایم، به همین دلیل است که باید اقدامات عملی آنها را در نظر بگیریم، نه حرف ها را”

در همین حال آمریکا اعلام کرد: تهران پیشنهاد رسمی خود در این زمینه را به آژانس بین المللی انرژی اتمی ارائه کند.

در واکنش به این اظهارات، مایک هامر، یک مقام کاخ سفید، گفت: “اگر اظهارات احمدی نژاد موضع جدید ایران است ما منتظر می مانیم تا ایران به آژانس بین المللی انرژی اتمی اطلاع دهد”.

هامر از پیشنهاد آژانس برای مبادله اورانیوم غنی شده و تبدیل آن به میله سوختی به عنوان پیشنهادی عادلانه یاد کرد.

در همین زمینه، فیلیپ کراولی، سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا، نیز اظهارات احمدی نژاد را «مبهم» دانست.

آقای کراولی گفت: ما می خواهیم اقدام عملی ببینیم و نه فقط حرف. در همین راستا علی اکبر صالحی، رئیس سازمان انرژی اتمی ایران تاکید کرده است که گفت و گوی هسته ای با غرب ادامه دارد و هنوز

“توافق نهایی” در این زمینه حاصل نشده است.

از طرفی روسیه و بریتانیا این اظهارات را نشانه ای از امکان توافق ایران با پیشنهاد سال گذشته گروه ۵+۱ دانستند.

“سرگی لاوروف”، وزیر امور خارجه روسیه به خبرنگاران گفت: “اگر ایران آماده بازگشت به توافقنامه نخست باشد، ما فقط می توانیم موافقت خود را با این موضوع اعلام کنیم”.

محمود احمدی نژاد در یک سخنرانی تلویزیونی گفت که از نظر او تبادل سوخت ۳ و نیم درصد ایران با سوخت ۲۰ درصد اشکالی ندارد. وی ادامه داد: حتی اگر ما سوخت ۳ و نیم درصد را در اختیار آنها قرار دهیم، مشکلی وجود ندارد. البته برخی ها در داخل سر و صدا کردند و گفتند که آنها سوخت را می گیرند و سوخت نمی دهند. ما پاسخ دادیم که اگر ندهند چه می شود؟

طرح پیشنهادی آژانس در مورد تبادل سوخت هسته ای با ایران بر اساس گفت و گوهای گروه ۵+۱ با نمایندگان ایران در ژنو تنظیم شده بود. نمایندگان ایران ابتدا در روز اول اکتبر ۲۰۰۹ در ژنو به طور اصولی با این طرح موافقت کرده بودند، اما ایران بعداً با جزئیات این طرح مخالفت کرد و هنوز آن را نپذیرفته است.

در طرح اولیه که از سوی آژانس بین المللی انرژی اتمی مطرح شده بود، پیشنهاد شده بود که بخش اعظم ذخیره اورانیوم غنی شده ایران به منظور کاستن از نگرانی های غرب در مورد احتمال استفاده از آنها در یک برنامه نظامی احتمالی، از ایران خارج شود.

از طرفی هیلاری کلینتون وزیر امور خارجه آمریکا از اقدامات ایالات متحده برای تقویت توانایی دفاعی متحدان خود در خلیج فارس در شرایطی که جمهوری اسلامی به درخواست های بین المللی برای محدود کردن برنامه هسته ای خود بی اعتنا باقی مانده است، حمایت کرد.

کلینتون روز چهارشنبه گفت آمریکا باید از امتناع جمهوری اسلامی ایران در برآورده کردن تعهدات خود به شورای امنیت سازمان ملل و آژانس هسته ای سازمان ملل متحد، آگاه باقی بماند. وزیر امور خارجه آمریکا این نظرات را پس از دیدار در واشنگتن با شیخ خالد بن احمد آل خلیفه وزیر امور خارجه بحرین، ابراز داشت.

در خبری دیگر در پی اقدام ایران در پرتاب یک موشک تحقیقاتی حامل یک “کپسول زیستی” به فضا که آن را موفقیت آمیز توصیف کرد، آمریکا می گوید که این پرتاب را یک عمل “تحریک آمیز” قلمداد می کند.

بیل برتون معاون سخنگوی کاخ سفید روز چهارشنبه گفت که دولت باراک اوباما هنوز در حال بررسی گزارش های مربوط به این پرتاب است. اما او افزود که چنین اقدامی از سوی ایران یک “عمل تحریک آمیز” خواهد بود.

فرانسه نیز گفت خبر پرتاب این موشک را با "نگرانی زیاد" دریافت کرده است.

یک سخنگوی دولت فرانسه در پاریس گفت: "اعلام این خبر تنها نگرانی جامعه جهانی را تشدید می کند زیرا ایران به موازات آن در حال توسعه یک برنامه اتمی است که هیچ گونه هدف غیرنظامی قابل تشخیصی ندارد."

پیشتر دنیس بلر، بلندپایه ترین مقام اطلاعاتی آمریکا گفته است، ایران همچنان همه گزینه ها برای دستیابی به بمب اتمی را حفظ می کند و علیرغم بحران داخلی، سیاست خارجی اش تغییر نکرده است و برای افزایش نفوذ در منطقه خاورمیانه تلاش می کند.

این دریا سالار بازنشسته روز سه شنبه (2 فوریه) نظر مشترک 16 سازمان اطلاعاتی ایالات متحده درباره اوضاع ایران را به مجلس سنا اعلام کرد.

او به کمیته اطلاعاتی سنا گفت، ایران همه گزینه ها برای تولید یک بمب اتمی را حفظ کرده است و در آینده موضع نهایی اش درباره تولید چنین سلاحی بر اساس ملاحظات سیاسی، بین المللی و امنیتی خواهد بود نه قابلیت های فنی.

به گفته دنیس بلر، ایران قابلیت علمی و صنعتی آن را دارد که طی "چند سال آینده" مقدار کافی اورانیوم غنی شده برای تولید یک بمب اتمی تولید کند.

جمهوری اسلامی بارها با رد چنین اتهام هایی، تاکید کرده که تمام فعالیت های اتمی اش صلح آمیز است.

دنیس بلر صراحتاً نگفت که ایران چند سال با سلاح هسته ای فاصله دارد. اظهارات او محرمانه نبود هرچند وی بطور خصوصی و محرمانه نیز اطلاعات بیشتر در اختیار اعضای کمیته سنا قرار می دهد.

دنیس بلر با استناد به گزارش اخیر آژانس بین المللی انرژی اتمی گفت که حداقل نیمی از حدود 8000 دستگاه غنی سازی اورانیوم-سانترفیوژ - در تاسیسات نطنز ظاهراً به دلیل مشکلات فنی فعال نیستند و ایران حدود 1800 کیلوگرم اورانیوم غنی شده با غلظت پائین در اختیار دارد.

اورانیومی که حدود 90 درصد غنی شود در ساخت سلاح اتمی کاربرد دارد.

این مقام آمریکایی پیش بینی کرد که در صورت تولید سلاح هسته ای در ایران، این کشور از موشک بالستیک برای حمل آن ها استفاده کند.

این مقام آمریکایی همچنین با اشاره به اوضاع اقتصادی ایران گفت، سازمان های اطلاعاتی آمریکا معتقدند که تشدید تحریم ها بر اقتصاد ایران اثر "منفی" خواهد گذاشت.

در حالیکه ژنرال دیوید پتریوس درباره پیامدهای حمله احتمالی به تاسیسات اتمی ایران هشدار داده، رابرت گیتس، وزیر دفاع ایالات متحده تاکید کرده که تحریم های "شدیدی" در پیش روی ایران است. ژنرال پتریوس، فرمانده نظامی آمریکا در مناطق خاورمیانه و آسیای میانه روز چهارشنبه (۳ فوریه) این امکان را مطرح کرد که دولت ایران از هرگونه حمله نظامی به مراکز اتمی اش برای تحریک احساسات ملی مردم به نفع خود استفاده خواهد کرد.

او در مصاحبه اختصاصی با خبرگزاری رویتر، گفت که نفوذ سپاه پاسداران در ایران رو به افزایش است و حکومت بیش از همیشه برای حفظ قدرت به حمایت نهادهای امنیتی نیاز دارد.

ژنرال دیوید پتریوس پیشتر گفته بود که ارتش آمریکا جوانب حمله احتمالی به مراکز اتمی ایران را بررسی کرده است و توانایی این کار را دارد.

اما چین می گوید بحث درباره اعمال تحریم های احتمالی بر ایران، وضع را پیچیده می سازد و از پیشرفت دیپلماسی جلوگیری می کند. وزیر امور خارجه چین روز پنجشنبه در جریان دیداری از فرانسه گفت تهدید ایران به تحریم ها مانع از آن است که کوشش برای یافتن یک راه حل دیپلماتیک به جایی برسد.

کشورهای غربی در کوشش برای وادار ساختن ایران به مذاکره درباره بلند پروازی های اتمی خود، سعی دارند چهارمین دور تحریم های سازمان ملل متحد را برآن تحمیل کنند.

در خبری دیگر خبرگزاری آسوشیتدپرس در گزارشی خبر داده که "کوپن راد"، نخست وزیر استرالیا، اعلام کرده است چندین محموله به مقصد ایران به دلیل نگرانی از احتمال کاربرد آنها در برنامه هسته ای جمهوری اسلامی بازرسی شده اند.

به گفته وی، این بازرسی ها در چارچوب مقررات وزارت دفاع استرالیا و با هدف جلوگیری از گسترش مواد و تجهیزات صورت گرفته است که قابلیت کاربرد در ساخت جنگ افزارهای کشتار جمعی را دارند.

کوپن راد با اشاره به این که از سه مورد بازرسی کشتی ها به مقصد ایران مطلع شده است افزود: "وزارت دفاع استرالیا در مورد ایران در چارچوب قوانین و بسیار مناسب عمل کرده است".

با این حال نخست وزیر استرالیا از اعلام این که کشتی های بازرسی شده حامل چه چیزی بوده و بازرسی از آنها چه زمانی صورت گرفته است خودداری کرد.

پیشتر برخی از روزنامه های استرالیایی با انتشار خبر بازرسی از چند کشتی به مقصد ایران در آب های استرالیا نوشته بودند که یکی از این کشتی ها حامل پمپ هایی بوده است که قابلیت استفاده در سیستم

خنک‌کننده تاسیسات هسته‌ای ایران را دارند. بر اساس قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد، کشورهای عضو این سازمان می‌توانند محموله‌های به مقصد ایران را در صورت لزوم متوقف و بازرسی کرده و مواد و کالاهایی را که قابلیت کاربرد در برنامه تسلیحاتی و هسته‌ای جمهوری اسلامی دارند توقیف کنند.

اعلامیه هفتم جمعی از خانواده‌های جان باختگان دهه ۶۰

“جنایت علیه بشریت” این درد مشترک را فریاد کن!

به مردم آزادی خواه و عدالت طلب سراسر ایران و جهان
به خانواده های جان باختگان جنبش اخیر و دهه ۶۰

باز هم دو جوان بی گناه دیگر به نام های محمدرضا علی زمانی و آرش رحمانی پور را به جرمی واهی در ارتباط با ” انجمن پادشاهی ایران”(اساساً وجود چنین انجمنی قطعی نیست) و در ارتباط با وقایع پس از انتخابات به اتهام ”محاربه” به اعدام محکوم کردند و در سحرگاه روز پنج شنبه هشتم بهمن ماه، به دار آویختند. در حالیکه بر اساس شواهد این دو جوان را سه ماه قبل از انتخابات دستگیر کرده بودند.

همچنین مطلع شدیم که رژیم جمهوری اسلامی نه تن دیگر از جوانانی که در اعتراضات خیابانی علیه رژیم دستگیر شده اند، به مرگ محکوم کرده است. علاوه بر این ده ها تن دیگر از معترضین و مخالفین این نظام در زندان های سراسر ایران و بویژه در کردستان در زیر شکنجه و در خطر مرگ قرار دارند.

به هوش باشیم و صدای اعتراضمان را بلند و بلندتر کنیم و نگذاریم که این جنایات دوباره تکرار شود.

امروز جنبش مردم ایران به مرحله ای سرنوشت ساز از مبارزات خود نزدیک شده است. سی و یک سال پیش شاه رفت و حکومت اسلامی انقلاب مردم را با دروغ و ریا مصادره کرد و قدرت را به دست گرفت. پس از چند سال اول انقلاب که مبارزات هنوز شکل علنی داشت، جنگی خانمان

سوز به راه انداخت تا بتوانند صدای اعتراض مردم را به بهانه دفاع از حریم کشور به شدت سرکوب کند. در دهه 60 بسیاری از نیروهای را که در پیروزی انقلاب شرکت داشتند را به زندان ها انداخت و تحت شدیدترین شکنجه ها قرار داد و برخی را نیز به جرم "محاربه" و یا "مرتد" به اعدام محکوم و سربه نیست کرد. ولی امروز شرایط مبارزه مردم با آن روزها تفاوت اساسی دارد. جمهوری اسلامی دیگر نمی تواند جوانان و مردم بیگناه را بی سر و صدا به زندان ها بیاندازد، تحت شدیدترین شکنجه ها قرار دهد، سر به نیست کند و موضوع را لاپوشانی کند. در آن زمان حکومت توانست میان مردم و نیروهای سیاسی فاصله بیاندازد و هر نوع صدای اعتراضی را سرکوب کند و سبعمانه ترین جنایات را در سکوت مطلق مرتکب شود و بهترین جوانان این مرز و بوم را در تابستان سال ۶۷ در دادگاه های چند دقیقه ای به مرگ محکوم و تیرباران کند و یا به دار بیاویزد. آن زمان تنها خانواده ها بودند که به تنهایی ولی در کنار هم پیگیر مسایل و مشکلات خود بودند. امروز هر یک نفر که کشته می شود هزاران نفر مدعی دارد. فقط خانواده های آنها نیستند که نسبت به موضوع اعتراض دارند بلکه تمامی مردم ایران و بسیاری از مردم سراسر جهان نسبت به این جنایات اعتراض می کنند. امروز جمهوری اسلامی دیگر به راحتی نمی تواند اتهام و جرم برای زندانی بتراشد و بدون سر و صدا به جنایات خود ادامه دهد. امروز حاکمان اسلامی دیگر نمی توانند با تهمت هایی که می زنند مردم را ساکت کنند و مردم به تنگ آمده از استبداد و ستمگری را خاموش کنند. امروزه مبارزات مردم مرتباً به روز می شود و اشکال نوین تری به خود می گیرد. اگر در زمان انتخابات فقط صدای اعتراض مردم برای " رأی من کو؟" شروع شد ولی امروز سطح مبارزات مردم ارتقا یافته و خواهان نابودی دیکتاتوری هستند. امروز مردم در گروه ها و دستجات متفاوت (کارگران، دانشجویان، زنان، معلمان و ...) از ابعاد مختلف اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، حقوقی و فرهنگی صدای اعتراض، آزادی خواهی و عدالت طلبی خود را به گوش مردم سراسر ایران و جهان می رسانند.

تفاوت کشتار دیروز و امروز حاکمان اسلامی

رژیم در دهه ۶۰ برای تثبیت خود دست به کشتارهای وحشیانه هزاران زندانی سیاسی زد و هر صدای اعتراضی را در نطفه خفه کرد ولی امروز از سر ترس و برای جلوگیری از سقوط خود شوهای تلویزیونی راه می اندازد، اعتراف گیری می کند و دست به کشتار می زند و به خوبی می داند که شمارش معکوس شروع شده و دیگر زمان زیادی برای ماندنش

نمانده است. اشتباهی که رژیم امروز مرتکب می شود این است که در آن روز با جدا کردن نیروهای سیاسی و خفه کردن صدای مردم و نرسیدن خبر اعدام ها به مردم، توانست سال ها حکومت کند ولی امروز دیگر نمی تواند. هم اکنون شاهدیم که برای اعدام این دو جوان دهها اعلامیه و اطلاعیه همدردی و صدای اعتراض بلند شده است. تمام مردم دنیا از آن مطلع شده اند و با خانواده این جان باختگان ابراز همدردی می کنند. رژیم جمهوری اسلامی دیگر نمی تواند با خیال راحت انسان های بیگناه را به چوبه های دار بسپارد و آسوده سر بر بالین بگذارد. امروز تمامی حرکات رژیم زیر ذره بین است و بلافاصله هر حرکتی به تمامی دنیا مخابره می شود. نیازی به خبرنگار و روزنامه نگار رسمی و خبره نیست. مردم خود رسانه هستند و بلافاصله تمامی اخبار و فجایع را به گوش تمامی مردم ایران و جهان می رسانند.

تفاوت حرکات دیروز و امروز مردم

امروز مبارزات مردم همه گیر شده است و فقط نیروهای سیاسی نیستند که جلوی رژیم ایستاده اند و به همین دلیل حکومت دیگر نمی تواند در سکوت به جنایات خود ادامه دهد. دیگر خانواده های زندانیان سیاسی تنها نیستند؛ دیگر خانواده های کشته شدگان تنها نیستند؛ دیگر مادران داغدار و عزادار تنها نیستند؛ امروز خانواده های محمدرضا، آرش، فصیح، احسان، کیانوش، ندا، اشکان، سهراب و ... تنها نیستند و تمامی مردم با آنها همدردی و همراهی می کنند؛ امروز مردم دیگر به دنبال رفتن یک دیکتاتور نیستند و بر علیه دیکتاتوری مبارزه می کنند؛ امروز مردم در کنار یکدیگر می ایستند و بر علیه استبداد مبارزه می کنند، امروز مردم به چشم خود می بینند که رژیم در خیابان و زندان ها چه جنایاتی مرتکب می شود و با دروغ و ریا برای حفظ خود دم از اسلام می زند؛ امروز دیگر همه مردم در کوچه و خیابان می دانند که در سال های سیاه دهه 60 و بخصوص در اعدام های جمعی سال ۶۷ در سیاه چال های رژیم چه بر سر جوانان آوردند و بر خانواده های جان باختگان چه رفته است؛ امروز مردم مصمم تر از همیشه می خواهند به خواسته های خود دست یابند و به عینه شاهدیم که هیچ چیزی نمی تواند آنها را از تصمیم خود منصرف کند. امروز مردم حاضرند هر فشاری را تحمل کنند تا به خواسته های خود دست یابند.

ما جمعی از خانواده های جان باختگان دهه ۶۰، ضمن محکوم کردن جنایات اخیر جمهوری اسلامی، بر این ایده پای می فشاریم که تمامی این جنایات سی و یک ساله "جنایت علیه بشریت" بوده است و بایستی

در يك دادگاه مردمی محاکمه شود. همچنین از تمامی مردم ایران و سراسر جهان، بخصوص خانواده هایی که در جریانات اخیر مورد ظلم و تعدی جمهوری اسلامی قرار گرفته اند می خواهیم که این درد مشترک را با هم فریاد زنیم و برای رسیدن به خواسته ها و مطالبات زیر تا رسیدن به نتیجه از پای ننشینیم.

۱. پی گرد و محاکمهی مسببین کشتارهای دههی شصت، (به ویژه اعدامهای دسته جمعی سال ۶۷) و همچنین مسببین سرکوب، کشتار، شکنجه، تجاوز و اعدام های حوادث اخیر

۲. اعلام اسامی دفن شدگان دههی شصت در گورستان خاوران و اعلام اسامی کشته شدگان و زندانیان وقایع اخیر

۳. آزادی بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی و عقیدتی

۴. الغای اعدام برای هر جرمی و شکنجه تحت هر عنوانی

۵. دریافت کیفرخواست محکومین سیاسی و اعدام شدگان در طی این سی و یک سال و افشای علت اعدام آنان

۶. دریافت وصیت نامه اعدام شدگان

۷. به رسمیت شناختن محل دفن اعدام شدگان سی و یک سال حاکمیت اسلامی در تهران و شهرستانها و تحویل بدون قید و شرط کشته شدگان حوادث اخیر به خانواده ها و اجازه ی برگزاری مراسم در منازل و یا سر خاک این کشته شدگان

۸. اجازه ی گذاشتن سنگ برقبر کشته شدگان

۹. پیگرد و محاکمهی آمرین و عاملینی که اقدام به تخریب خاوران و گورستانهای مشابه در تهران و سایر نقاط ایران کرده و به آزار خانواده ها در طی این سالها پرداخته و می پردازند،

۱۰. بازگرداندن حقوق شهروندی خانواده ها و متوقف کردن هرگونه محدودیت و محرومیت اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی در مورد آنان... و

۱۱. پذیرش و حفظ گورستان خاوران و گورستانها و یا قبرهای مشابه در تهران و سایر نقاط کشور به عنوان سندی تاریخی از جانب نهادهای محلی و بین المللی

۱۲ بهمن ۱۳۸۸

پیام تسلیت و همدردی

چهارشنبه ۱۴ بهمن ۱۳۸۸ - ۳ فوریه ۲۰۱۰

پیام تسلیت و همدردی با خانواده سیفی

با اندوه بسیار با خبر شدیم بانو شوکت فرزانه (شوکت سیفی) در پی سال ها بیماری، روز یکشنبه یازدهم بهمن ماه، در شهر گرگان درگذشته است. شوکت فرزانه آموزگاری دانش آموخته و بیدار دل بود که آموزگاری مدرسه را پس از ازدواج و انهاد تا آموزگار راه زندگی و انسان دوستی فرزندان خود شود.

فرزندان او علاقمند به دانش و علم پرورش یافتند و از میان ۹ فرزند او، ۸ تن از آنان، به دلیل حضور در مبارزات آزادی خواهانه مردم ایران، یا در رژیم شاهنشاهی و یا در حکومت اسلامی دستگیر و زندانی شدند. بانو شوکت سیفی از آغاز دهه پنجاه خورشیدی به بعد، پشت در زندان های اوین و قصر و کمیته در تهران و نیز زندان های گرگان و ساری و مشهد در جستجوی فرزندان مبارز خود، سختی های بسیار کشید. او در شمار مادرانی بود که در خانه هاشان با مهر و بزرگواری مادرانه، همیشه به روی یاران و همزمان پرشمار و پر شور فرزندان شان باز بود و همه زندانیان سیاسی رها شده و همه پیوستگان به مبارزه را، همچون فرزندان خویش، عزیز می داشتند.

ما درگذشت بانو شوکت سیفی، مادر بیدار دل و دانش دوست مان را، به خانواده سیفی و خویشان و آشنایان و نزدیکان آنان تسلیت می گوئیم و در این روزهای اندوهبار خود را همراه و در کنار آنان می دانیم.

رئوف کعبی، نادر عصاره، ناصر رحیم خانی، نسیم خاکسار، هایده قهرمانی، بهمن امینی، ثریا علیمحمدی، علی مختاری، پرویز قلیچ خانی، رضا دقتی، منوچهر دقتی، سهیل رسولی، بهزاد کریمی، ژینوس پزشکی، پرویز نویدی، هبت غفاری، ذبیح موسوی، مریم اسکندانی، قادر اسکندانی، شهرزاد چگنی، منصور انصاری، بهروز خسروی، فرهنگ رکنی، محمود بهنام، مهدی اخوان، خاطره معینی، رحمان ساکی، فرزانه فروغی، کامبیز فروغی، ملیحه فرهنگ، مقصود کاسبی، رضا اکرمی، فرزانه عطیمی، مسعود فتحی، مصطفی مدنی، فخری زرشکه، محمد اعظمی، میر شجاع ملکوتیان، شهلا هوشیار، اکبر سوری، ف- تابان، میهن جزنی، حجت کسرائیان، مهدی فتاپور، سیمین اصفهانی، مسعود فراز، مهران اعظمی، شهرام قنبری، بهروز خلیق، ناصر مهاجر، هوشنگ کشاورز، ناصر

پاکدامن، هدایت اله متین دفتری، رضا مرزبان، نرگس کریمی، علی کریمی، فرهنگ قاسمی، رضا ناصحی، شهاب فیضی، شهلا فیضی، شهاب شفیق، شیدا نبوی، حماد شیبانی، توران دانا، ایران انصاری، پوران انصاری، فردوس میرآبادی، محسن‌زاد، فرشته قریشی، علی حجت، رسول آذرنوش، مسعود علوی بحرینی، شیدان وثیق، مهرداد درویش پور، وجیه قاسمی، کمال بایرام زاده، اصغر اسلامی، عباس عاقلی زاده، حیدر تبریزی، اقدس جاویدی، سیروس جاویدی، ایرج نیری، عفت قلی زاده، سودابه کسرائیان، سیروس کسرائیان،...

فراخوان به آکسیون اعتراضی "نه به جشن جنایتکاران"

چهارشنبه ۱۴ بهمن ۱۳۸۸ - ۳ فوریه ۲۰۱۰

اطلاعیه

کمیته دفاع از زندانیان سیاسی ایران - برلین
کانون پناهندگان سیاسی ایرانی - برلین

بار دیگر نمایندگان رژیم جمهوری اسلامی ایران می خواهند در سالگرد قیام ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ مردم ایران به عوامفریبی افکار عمومی پرداخته و "سالگرد تاسیس" خود را در آلمان هم جشن بگیرند.

آزادخواهان!

مردم ایران برای رسیدن به آزادی های سیاسی - اجتماعی بر علیه دیکتاتوری سلطنتی مبارزه کرده و سرانجام با قیام خود در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ نظام سلطنتی ایران را سرنگون کردند اما رژیم جمهوری اسلامی جایگزین نظام سلطنت شد و از ابتدای به قدرت رسیدنش با پس گرفتن دستاوردهای قیام مردم ایران، با اجرای قوانین ضد انسانی - زندان، شکنجه، اعدام، ترور و سنگسار - به سرکوب مبارزات مردم پرداخت. آخرین نمونه، اعدام محمدرضا علی زمانی و آرش رحمانی پور در ۸ بهمن ۱۳۸۸ به اتهام محاربه است که در زندان اوین به دار آویخته شدند. هم اکنون بیش از ۶۳ زندانی سیاسی - عقیدتی در خطر اعدام قرار دارند.

با گردهمائی گسترده خود در کنار دیگر نیروها

- برای دفاع از جنبش دمکراتیک مردم ایران
 - برای آزادی همه زندانیان سیاسی - عقیدتی
 - برای لغو مجازات اعدام، سنگسار و منع شکنجه
 - برای جدائی دین از حکومت
 - برای برابری جنسیتی
 - برای لغو حجاب اجباری
 - برای تحقق آزادی های بی قید و شرط سیاسی ، آزادی بیان، تشکل و اجتماعات
 - برای خواست محاکمه سران رژیم جمهوری اسلامی ایران به جرم جنایت علیه بشریت
- گرد هم می آئیم.

زمان : سه شنبه ، 9 فوریه 2010 ، راس ساعت 17
Hotel Maritim, Stauffenbergstraße 26
اتوبوس 200 ، ایستگاه میکه لانجلو، نزدیک فیلارمونی